

Den dvacátý sedmý:

Sobota

Lokiho kázeňské skóre aneb LKS:

-450

Plus 100 bodů za to, že se strachuješ o Sif, i když si to odmítáš přiznat.

Sif pořád nikde. Zítra je ten velký den. Mám každou chvíli zkřížené prsty, aby se Sif bezpečně vrátila vrátila se vším, co ke svému plánu budeme potřebovat.

Prosím tě. Já ta přeškrtnutá slova naprosto zřetelně vidím. Neurážej mou inteligenci. Já vím, že mluvíš o Sif. Máš o ni strach. Přirostla ti k srdci.

Ne, to není pravda! Je to v podstatě má úhlavní nepřítelkyně! Nařkla mě ze zločinu, který jsem nespáchal!

242

Udělalala to za všechny ty, které jsi *spáchal*.

Takže... Hyrrokkin nás v rámci svého překvapení nahnala do vypůjčené dodávky, protože do našeho auta už jsme se nevešli. Pozvala i Valerii a Georginu. Heimdall už seděl za volantem a na hlavě měl čepici s nápisem „Nejllepší šofér na světě“.

Jedeme do centra volného času!

Musel jsem vypadat zmateně. Můj hloupý smrtelný obličej mě zradil!

„Bude se ti tam líbit,“ přesvědčovala mě Georgina. „Je tam velká zábava!“

„Nějaké násilí?“ zajímal se Thor.

„Většinou ne,“ odtušila Georgina, „ale u vaší rodiny jeden nikdy neví.“

„Musíte slíbit, že v centru nebudete páchat žádné násilnosti, jinak se otočím a jedeme zpátky!“ pravil Heimdall.

Všichni jsme mu slíbili, co chtěl slyšet. Vypadal spokojeně.

Po cestě jsme uskutečnili smrtelnický rituál zvaný „Zaspíváme si“.

243

